

דף קטו.

י"ד סימן רפב פעיף ה

עין משפט א.

ה. ו. אין זורקין כתבי הקדש ^פ אפי' הלכות ואגדות.

הגה: ואין להפוך אותם על פניהם ^ז, ואם מצאו כך צריך להפכו.

א"ח סימן שלד פעיף יב

עין משפט ב.

יב. יג. כל כתבי הקודש מצילין אותם מפני הדליקה ^ק, ואפי' כתובים בכל לשון דמשום "עת לעשות לה' הפרו תורתך" התירו לכתוב בכל לשון. ואפי' כתובים בכל מיני צבעים ולא דוקא בדיו. וה"ה שמצילין סידורים וברכונים.

יב. יד. ס"ת שיש בו ללקט פ"ה אותיות ^ר מתוך תיבות שלמות ^ש או שיש

פ. מימרא דרב אחא בעירובין צ"ח ע"א, ופירושו דכשיתן אותם לחבירו לא יתן לו אותם בזריקה מיד ליד. באר הגולה.

צ. ממהרי"ל, והרבה אינם נזהרין בזה כשקוראין אותו לס"ת או כשפוסק למילי דעלמא הופכים הספר על פניו והם עתידין ליתן את הדין ולמוכיחים ינעם. משירי ברכה.

ק. שבת קט"ו, וסדר ההצלה היא שמקודם יעסוק להציל קטנים וחולים וזקנים מן הבית משום פקוח נפש, ואח"כ יציל התורה שבכתב ואח"כ תורה שבע"פ וכן בעלי גמ' קודמים לבעלי מקרא והצלת מת משריפה קודמת להצלת הספרים והצלת בריא קודם למסוכן, מס"ח סי' תשכ"ד.

ה"ה שמצילין ספרי הש"ס ופוסקים הגם שנדפסו ע"י עכו"ם, כה"ח אות נ"ח. ^ו ספרים שכתובים בלשונם אם טעונים גניזה או מותר לישבע בהם, עיין בכה"ח אות ס"ב ובש"ך ביו"ד סי' קע"ט ובסי' רל"ה.

^ז מותר ללמד לעכו"ם ז' מצוות בני נח ודברי מוסר ושכר ועונש, אבל ללמד תורה השל"ה מחמיר בזה, ועיין בכה"ח אות ס"ג.

^ח ואם מותר ללמד לעכו"ם שרוצה להתגייר מקרא וסדר התפלה עיין ברע"א בסי' מ"א שסיים שאין בכוחי להתיר הגם שמצדד שם להתיר.

ר. שכן יש בפסוק "ויהי בנסוע הארון" פ"ה אותיות והוא ספר בפני עצמו ב"י, ט"ז ס"ק ד'.

ש. וזה לענין הצלה אבל לענין גניזה פשיטא דצריך. כה"ח אות ס"ז.

ופ"ה אותיות אלו אפי' ממלת עמלק ופרעה ואלהים אחרים ג"כ מצטרפים שהרי אם חסר אות אחת מהם הס"ת פסול. שם אות ס"ח.

בו אזכרה ה מצילין אותה.

דף קטו :

עין משפט א. אר"ח סימן שלד סעיף יב
ענין לעיל דף קטו. עין משפט אות ב

עין משפט ב. אר"ח סימן שלד סעיף יד

ד. טו. קמיעין שיש בהם פסוקים א אין מצילין אותם מפני הדליקה. וי"א שמצילין ב.

עין משפט ג. אר"ח סימן שלד סעיף יב
ענין לעיל דף קטו. עין משפט אות ב

עין משפט ד. אר"ח סימן תרצא סעיף א

א. אין כותבין את המגילה אלא בדיו על קלף כספר תורה, וצריכה שירטוט כתורה עצמה ג. ואין העור שלה צריך עיבוד לשמה ד, וי"א דצריך.

ה. ובמשב"ז אות יו"ד כתב דהיינו שהאזכרה נכתבה בקדושה, אבל בא"א סוף אות י"ח כתב דגם בלי שנכתבה בקדושה ובלעז ובסם וסיקרא ג"כ מצילין.
א. טעם דעה ראשונה כיון שלא שייך בקמיעין עת לעשות לה' אסור לכותבן, והי"א ס"ל כיון שנתנה רשות לכתוב ברכות ניתן רשות גם לקמיעין, ט"ז ס"ק י"ב.
ו. ואם הקמיעין כתובים בקדושה בשמות ע"ב ס"ג מ"ה וב"ן וכיוצא אסור למחוק מהם אות ומצילין אותם. שו"ת פרי הארץ ח"ב סי' ס"ו.
ז. ומותר להתרפאות מקמיע ודוקא להגן שלא יחלה אבל מי שיש לו כבר חולי אסור, מברכי יוסף, כה"ח אות ע"ו. ועיין בשער רוח"ק תיקון ג' בענין הקמיעין ותיקון לזה.
ב. ודעת מר"ן השו"ע כסתם, וכך פסק ביו"ד סי' קע"ט סעיף י"ב, ומ"מ כשיש אזכרות בקמיעין מצילין, ולפ"ז אם מר"ן דעתו כסתמא דאין מצילין ס"ל דאסור כתיבת קמיעין וכמו שכתב הט"ז בס"ק י"ב שבזה נחלקו ב' הדעות.
ג. מגילה מודפסת פסולה, כ"כ הפר"ח, ואם הדפיסו אותה על קלף צריך לגונזה שלא יבאו לברך עליה ברכה לבטלה. כה"ח אות ג' בספרו קול יעקב.
ד. ואין לסמוך על סברא זו אפי' היא בסתמא אלא בשעת הדחק שאין לו מגילה אחרת, ושאין לברך עליה. כה"ח אות ה'.